

Ung og øðrvísi nýhugsan

Sum nakað nýtt, er ætlanin at hava eitt ungt listafólk at sýna fram á ólav-søku, umframt árliku ólav-søkuframsýningina. Hetta verður fastur táttur og byrjað verður í ár, nú Listasavnið fyllir fimti og hálvtrýsinstjúginda ólav-søkuframsýning hjá Listafelag Føroya er sett upp. Lagt verður fyri við Hansinu Iversen

DAGFINN OLSEN

Nýggja framsýningin verður í høli fyri seg, meðan ólav-søkuframsýningin verður í gamla partinum av húsinum.

Hetta er Fyrstu ferð Hansina Iversen sýnir fram einsamøll í Føroyum. Hon hevur áður havt stakframsýningar, t.d. í Føroyahúsinum í Keyptmannahavn og fleiri ferðir í Helsinki í Finnlandi.

Aðrastaðni

Hansina er úr Havn og er fødd í 1966. Hon er komin heim aftur til Føroya, eftir listaliga útbúgving í Íslandi og Finnlandi. Hon var næmingur á Myndlista- og Handiðaskóla Íslands í Reykjavík 1989-93, síðani fór hon á Kuvataide-akademía, Helsinki, haðani hon er Master of Art.

Fyrst fór hon til Íslands í læru í Tjóðleikhúsinum, sum leiktjaldamálari, men húsið varð latið aftur, tí tað skuldi umvælast. Hetta var í 1988, so Hansina hevur verið í útleigd leingi, hóast sín unga aldur. Og neyvan er tað av tilvild, at hon á íslenskum, finskum og føroyskum nevni framsýningina; Annar staðar - Toisaalla - Aðrastaðni.

Eg havi búið í Íslandi og Finnlandi, men eri úr Føroyum; Føroyar sita í merginum, sigur Hansina.

Spennandi listakvinna

Hansina var fyrst í Finnlandi sum Norð-plass næmingur. Tá hon hevði tikið B.A. prógv í Íslandi, vildi hon sleppa aftur til Finnlands, tí hon har hevði havt

so góðan lærara á málninga-list.

Hansina arbeidir mest við oljumálningum, men kanska ikki, sum vit vanliga kenna hesa list í Føroyum.

– At mála er fyri mær nú meira minnir og upplivisi úr egnum lívi. Ikki beinleiðis landslagsmyndir, men kanska óbeinleiðis landslagsmerktar myndir. Alt ávirkar, sum eg siggi; fólk, rusk, bygningar og ljós og litir, sigur Hansina.

– Eg eri ikki nakar slóðbrótari, málningalistin er jú gamal listaformur, men typísk føroysk er mín list nokk ikki. Men kanska er okkurt nýtt í føroyskum høpi. Hugsan mín um, hvat tað at mála er, haldi eg er øðrvísi, enn vanliga hugsanin í Føroyum, heldur Hansina.

– Eg er sjálvsagt eisini ávirkað av tí eg havi sæð, har eg havi verið. Eg havi sæð so nógvar framsýningar, bæði í Reykjavík og í Helsinki. Har sær ein so nóg av tí, ið gongur fyri seg her og nú runt um í heiminum, sigur Hansina.

Saknar eitt listaumhvørvi

Hvat víðari skal henda, um hon skal seta fast búgv í Føroyum, veit Hansina ikki.

– Nú havi eg verið heima í háltannað ár, havi havt arbeidshøli í býnum. Men eg sakni líkasum eitt umhvørvi - listaumhvørvi. T.d. var tað so, at tá eg var næmingur í Finnlandi, so fekk ein sær sjálvan arbeidshøli uttanfyri skúlan, sum aðrir yrkismálarar. Tá var tað altíð ein gomul verksmiðja, ellá okkurt tilfiki, ið varð útleigað til fleiri. So kundi ein ganga inn til

hvønn annan, siggja hvat hin tókst við, fáa eitt prát, kjakast um tað, ið vit høvdu lagt úr hondum. Her er eingin, ikki á mínum aldri, sum arbeidir við tí burtur av. Tað sakni eg. Eisini sakni eg at fara út at siggja ymiskt, at fara á museum ella gallari, sigur Hansina.

– Men tað er so lítið í Føroyum, so tað kann ikki vera sum í einum stórbýi niðri á meginlandinum. So ein má gera upp við seg sjálvan, havt ein vil hava, fyri at fáa íblástur ella at fáa gerandisdagin, arbeidsdagin at ganga.

– Eg havi kent meg eitt sindur avbyrgdað, havi líkasum havt ílt við at finna steivið, nú eg havi verið burtur so leingi, sigur Hansina.

9 mánaðar í skóginum

Hansina heldur tað tó altíð og allastaðni vera eina avbjóðing at arbeida.

– Eg hevði t.d. eitt sokallað gestaarbeidshøli í Finnlandi úti á landinum. Har var einki nærhendis og øll tosaðu finskt, so tað var lægið. Har var bert skógur og vøtn, men har var eg í 9 mánaðar. Tá kennir ein seg eisini avbyrgdan.

– Tað er ringt, men tað hendir nógv alikavæl. Ein flytir seg sjálvan, so hendir nakað, tí ein kann ikki taka nakað fyri givið, einki er sjálvsagt. Einki kemur av sær sjálvum, sigur Hansina, sum ikki ivast í, at eisini hetta tíðarskeið, ið hon hevur verið heima, fer at geva henni nóg.

– Ein sær tað kanska ikki, meðan ein er í tí. Seinni varnast ein, hvat er komið burturúr, sigur Hansina.

Listin er ikki sølvøra

Hon saknar eisini stuðul, ella legat, til listafólk í Føroyum.

– Ein má selja tað ein ger, men ein kann ikki arbeida, sum var listin ein sølvøra. Um so er, kann ein arbeida í mótahandli ella við lýsingum, sigur Hansina, sum heldur tað vera upp til stjórnina í einum landi at avgerða, hvat hon vil stuðla.

– Men høli og tilfar skal ein so hava, sigur Hansina Iversen, ein føroysk listakvinna í yngra ættarliðnum, við altjóða royndum og íblástri. Spannandi, øðrvísi

Hansina Iversen sýnir listaverk fram í Listaskálanum á ólav-søku. Hetta er fyrstu ferð, at hon einsamøll myndar eina framsýning í Føroyum Mynd: Jens Kristian Vang

og við nýhugsan í føroyskum listahøpi.

27. juli kl. 16:00 letur hon upp framsýning í Listaskálanum. Framsýningin er opin til 23. august 1998.